

Нам'ягайте
про
Україну!

СВОБОДА
УКРАЇНСЬКИЙ ЩОДЕННИК

СВОБОДА
UKRAINIAN DAILY

Рекла́мні́ Адміністра́ція
"Svoboda", 30 Montgomery St.
Jersey City, N.J. 07302
Телефони: (201) 434-0237
(201) 434-0807
з Нью-Йорку (212) 227-4125
УН-Союз (201) 451-2200
з Нью-Йорку (212) 227-5250

PIK LXXXIX. Ч. 178. ДЖЕРЗІ СІТІ ІНЮ ЙОРК ВІВТОРОК, 21-го ВЕРЕСНЯ 1982 ЦЕНТІВ 25 CENTS JERSEY CITY and NEW YORK. TUESDAY, SEPTEMBER 21, 1982 No. 178. VOL. LXXXIX.

Торонто святкуватиме спільно 40-річчя УПА

Торонто, Канада. — Українська громада у Торонто, Канада, спільно відзначитиме, під патронатом Комітету Українців Канади і заходами Товариства колишніх Вояків УПА, Об'єднання колишніх Вояків УПА, Організації Українського Визвольного Фронту, місцевих комбатантських, церковних, суспільно-громадських й молодіжних організацій, 40-річчя Української Повстанської Армії.

Святкування відбудеться 15-го, 16-го і 17-го жовтня ц.р., за таким планом: у п'ятницю, 15-го жовтня, год. 7:30 вечора, в церкві св. Покрови при вулиці Лідс — Панахида за спокій душ сл. п. провідника ОУН Степана Бандери (в річницю його

смерті), сл. п. головного командира УПА ген. хор. Романа Шухевича-Тараса Чупринку і всіх вояків УПА, що впади в боротьбі за волю України.

В суботу, 16-го жовтня, год. 10-та рано, в залі Українського Дому при 85 Крісті вулиці — студійна конференція, присвячена тематичі УПА. Вечером о год. 6:30 — святковий бенкет і забава, також в цьому самому приміщенні.

В неділю, 17-го жовтня, о год. 12-й дня, в Святоколядській церкві при вулиці Квін і Белвуде — Служба Божья на наміренні українського народу з нагоди 40-річчя УПА; ввечері о год. 6-й святкова академія в залі Мессі.

В Чикаго створено Відділ Правопорядку в УККА

Чикаго, Ілл. — 9-го жовтня 1981 року тут на Зборах членів та прихильників Українського Демократичного Руху та представників організацій, що залишили ХІІІ Конгрес Українців Америки уповноважених місцевий клуб УДРуху виконувати обов'язки Комітету за Правопорядок в УККА в чикагській громаді до часу подолання конфлікту.

В суботу, 11-го вересня ц.р., відбулися Збори представників суспільно-громадських організацій цього міста, на яких вирішено створити відділ Комітету за Правопорядок. До новоствореного тимчасового, до часу створення нової центральної, Комітету, який перебере обов'язки що їх до

цього часу виконував клуб УДРуху, аходять представники УНСоюзу, УБСоюзу, ОДВУ та демократичних організацій. В Управі Комітету є: Олександр Коновал — голова, Михайло Ольшанський, Павло Турула, Степан Куропас та Маріан Хамів. Вибрано делегата з Чикаго на нараду, що відбувається 2-го жовтня в Нью-Йорку в справі відбуття конвенції в листопаді в Філадельфії для створення нової центральної, що об'єднуватиме всі організації, які тепер є поза системою УККА. Пожертви на покриття коштів подорожі до Нью-Йорку та до Філадельфії слід надсилати на адресу секретарки: Mr. M. Chamiw, 6147 W. Patterson, Chicago, Ill. 60634.

Відкинули пропозицію заборони абортів

Вашінгтон. — У середу, 15-го вересня, Сенат ЗСА висловив голосами 47 до 46 відкинувши пропозицію до введення гострих обмежень прав жінок на аборт, всупереч тому, що кілька днів перед голосуванням президент Рональд Реген підтримував цю пропозицію, промотором якої був сенатор Джессі Гелмс, республіканець з Північної Кароліни.

Рішенням у висліді голосування був голос сенатора Джима Сессера, демократа зі штату Теннессі, що в останню хвилину пред'явив до противників цього законопроекту. Цим рішенням

перехресно сподівання на зміну рішення Найвищого Суду з 1973 року, яким легалізовано аборт.

Конгрес, проте, продовжує обмеження щодо живлення державних фондів для оплати абортів в межах програми медікайд та інших урядових програм. Цим останнім рішенням республіканцями «контрольований» Сенат завадав другу з черги поразку Президентові, бо в п'ятницю, 10-го вересня Сенат відкинув його вето щодо зняття бюджету на 14,1 мільярд доларів коштом обмеження деяких соціальних програм.

Хто забив Б. Гемася?

Вашінгтон. Офіційні речники Адміністрації президента Рональда Регена ще й досі не знають, хто фактично був виконавцем атентату на новообраного президента Лівану Башіра Гемася — Палестинська Визвольна Організація, яка від самого початку мала застереження до його об'єктивності; ліванські мусульманські угруповання, що вже у передвечірній кампанії поборювали його кандидатуру і виконали навіть бомбовий замах на трьох членів легіслатури, які погодилися взяти участь у виборі ізраїльської розвідки, яка відкривала для свого уряду джерело до західної частини Бейруту, а то й до окупації цілого Лівану на необмежений час?

Ясір Арафат, лідер ПВО, обвинувачує в цьому вбивстві Ізраїль і каже, що це в його інтереси було продовжувати війну і хаос в Лівані. Ізраїльські речники спочатку дуже рішуче кинули обвинувачення на адресу ПВО, а потім деякі з них обережно сугерували, що атентат могли виконати також сирійці, які називали Гемася «ляльковим в руках Ізраїля». Враховуючи, що Гемася був колишнім головним командиром християнської міліції в лівані і лідером ліванських фалан-

гістів, проти нього виступали також ліві угруповання мусулман, які, перехопивши велику кількість зброї і вибухового матеріалу від ПВО при евакуації, могли також причинитися до смерті Гемася і багатьох його співпрацівників.

Немає сумніву, що скоріше чи пізніше справа вбивства президента Лівану вирине на поверхню. І тепер приховують з розумом, щоб не зруйнувати мирних заходів ЗСА і не причинитися до нового кровопролиття на Близькому Сході, — твердять політичні аналітики.

НОВА «МИС СОЮЗІВКА»

У 28-му з черги констесті за звання «Мис Союзівки», який відбувся на оселі УНСоюзу в суботу вчорашню, 18-го вересня ц.р., тричленний журі обрало «Мис Союзівкою» на 1983 рік 20-річну Зену Матвішук з Шорт Гіллс, Н. Дж. ІІ кралями стали Олена Гаймур і Наталія Бекевич. Подорожні про що та інші імпресії, що відбулися на Союзівці в рамках Дня УНСоюзу будуть подані в чергових числах «Свободи».

ОРГАНІЗАЦІЙНІ СПРАВИ НА БЛИЗЬКУ І ДАЛЬШУ МЕТУ БУЛИ ПРЕДМЕТОМ ПЕРШИХ НАРАД НОВООБРАНОГО ГОЛОВНОГО УРАДУ УНС

Союзівка. — Організаційні проблеми Українського Народного Союзу наближують і дальшу мету, зокрема організаційні труднощі та можливості перемогти і усунути, були головним предметом перших нарад новообраного на 30-й Конвенції в травні цього року Головного Уряду цієї найстаршої і найбільшої української установи в Новому Світі, що відбулися тут на його власній виховно-відпочинковій оселі в Кетсільських горах минулої суботи і неділі, 18 і 19-го вересня. Відповідну увагу віддано на цих надзвичайних нарадах ще таким актуальним справам, як запланована злука Українського Народного і Українського Братського союзів, остаточне оформлення Культурної Фундації УНС та інше.

Це були надзвичайні наради, бо Статут УНС не передбачає звичайних річних нарад у конвенційному році, але одна з попередніх Конвенцій рекомендувала відбувати в конвенційних роках обмежені часом надзвичайні наради на те, щоб новообрані головні урядовці могли познайомитися самі між собою та з найбільш актуальними бieżучими справами і проблемами Союзу — пояснив переобраний травневою Конвенцією головний передсідник д-р Іван Фліс у своєму вступному слові після відкриття наради.

Учасники наради

У цих перших нарадах

взяли участь усі члени Головного Уряду, переобрані і новообрані:

Головні ексекютивні урядовці: передсідник д-р І. Фліс, заступник передсідника д-р Мирон Куропас, директор на Канаду сенатор Павло Юзик, заступники передсідника Г. Льюїс Пашен (новообраний), секретар Володимир Сохан, касир Уляна Дячук і організатор Степан Гавриш (новообраний).

Головні контролери: д-р Нестор Олесницький (новообраний), інж. Анатолій Дорошенко (новообраний), мгр Іван Геврик, проф. д-р Богдан Гнатюк і о. протопресвітер Степан Біляк;

Головні радні: Гелен Олек, Тарас Шмагала, Андрій Джула, Іван Олександрівський, Євген Іванчик (новообраний), Володимир Гавриляк (новообраний), Володимир Квас (новообраний), Текля Мороз, Андрій Кейбіла (новообраний), Анна Гарас, Тарас Максимович (новообраний), д-р Аскольд Лозницький, Василь Дідюк, і Василь Пастушок (новообраний).

Почесть, обов'язок і відповідальність

Д-р І. Фліс, відкривши наради та привітавши всіх присутніх, пригадав переобраним та звернувши увагу на волеюбраним урядовцям, що цю головну урядову нараду УНСоюзу це однаково велика почесність, як і тяжкий обов'язок та велика відповідальність. «400 делегатів на 30-й Конвенції — говорив

д-р І. Фліс — надали нам не тільки титули головних урядовців, але з цим передалі в наші руки дальшу долю і майбутнє УНСоюзу, того Союзу, що вже близько 90 років так вірно і прикладно та з великим успіхом служить своїм членам, своїй громаді і своєму народові... Щоб він міг продовжувати і дальше розгортати цю свою службу, ми мусимо залепити йому дальший ріст і розвиток. Тому ми склали оце наше надзвичайне засідання, щоб поділитися з вами нашими успіхами і нашими невдачами... Сьогодні почуте найбільше про наші труднощі, наші невдачі, бо від їх пізнання та від їх усунення залежить дальший ріст і розвиток УНСоюзу і це є сьогодні нашою головною метою», — говорив д-р Фліс, ствердивши, що такі труднощі і проблеми не є нові, вони завжди існували в різних формах та з різних причин, збільшували загальну економічну ситуацію, вік союзних діячів і брак зацікавленого достроку. Проте, труднощі існують на те, щоб їх перемагати і це є головним завданням цих нарад — закінчив своє слово д-р І. Фліс.

На його прохання головний контролер о. протопресвітер С. Біляк провів молитву, прохачи Божого благословення для цих нарад і їх успіху.

Д-р І. Фліс у дальшому поінформовав, що наради триватимуть — з відповідними перервами — до 4-ої години після полудня нас-

тупного дня та запропонували короткий їх порядок, з організаційними справами і проблемами наближчу і дальшу мету у першу чергу. «Наша організаційна праця під цю пору гірша від злого» — говорив д-р Фліс. Із річного плану здобути 4,000 нових членів досі виконано заледні його четвертину. Організаційним завданням на наближчу мету, тобто на три місяці до кінця цього року, мусить бути зміна цієї ситуації. Очевидно, що ми вже її повні не наведемо, але ми можемо, повинні і мусимо бодай почати цю справу, — закінчив свої заваги д-р Фліс та покликав головного організатора С. Гавриша, щоб основні з'ясував організаційну ситуацію і можливості її поліпшення в наближчому часі.

Організаційний стан і проблеми на наближчу мету

С. Гавриш зі свого боку ствердив жалюгідний стан організаційної праці, як звичайно, що і встановленої на цей рік організаційної квоти 4,000 нових членів придбано досі за вісім місяців 1,293 члени, отже тільки 36,2 відсотка із запланованих. Головний організатор в дальшому подав точні статистичні дані організаційного стану 26 організаційних округів в ЗСА та 4-ох округів в Канаді, подаючи за причиною організаційного застою зокрема неактивність відповідних секретарів-організаторів та брак кваліфікованих кадрів.

(Закінчення на стор. 4)

МАСАКРА ПАЛЕСТИНЦІВ В БЕЙРУТІ ВИКЛИКАЛА ОБУРЕННЯ У СВІТІ

Бейрут, Ліван. — Масовий морд палестинців — чоловіків, жінок і дітей — у їхньому таборі для втікачів у західній частині Бейруту, що його мали докониати ліванські фалангісти, тобто християнська міліція, яка увійшла до табору за дозволом ізраїльських військових чинників, викликала обурення у цілому світі.

Президент ЗСА Рональд Реген обвинувачує за цю масакру в першу чергу ізраїльське командування уряд в Єрусалимі, бо вони, як справжні окупанти міста, мали можливість запобігти кровавій масакрі цивільного населення, значно наперед про існування можливості відплати фалангістам над мусульманами за вбивство їхнього лідера і новообраного президента Лівану Башіра Гемася. Зрештою ізраїльське командування пізніше призналося, що ім було відомо про присутність християнської міліції в таборі палестинців, але вони, мовляв, не думали, що їхня присутність причиниться до масового морду, у якому загинуло понад 1,000 осіб.

Президент Р. Реген і Державний департамент викликали на розмови ізраїльського посла в Вашингтоні Д. Мора Аренса і вимагали, щоб Ізраїль негайно відтягнув свої військові частини на первісні позиції, зокрема із західної частини Бейруту, і передав контроль міста в руки ліванської армії. Р. Реген при тому пригадав Ізраїлеві дану обіцянку, що його війська ніколи не порушать підписаного договору і не займатимуть Бейруту. Після цієї розмови у Білому Домі відбулась спеціальна нарада в Овальному бюрі Президента, у якій крім нього, взяли участь віцепрезидент Джордж Буш, державний секретар Джордж Шульц, секретар Департаменту оборони Каспар Вайнбергер й інші найближчі співробітники президента Р. Регена. Серед можливостей, які мали б запобігти подібній масакрі, розглядалась також справа поновлення військи до Бейруту американських вояків, або міжнародного корпусу, збільшення обсерваторів Об'єднаних Націй та інші можливі заходи. Також Франція й Іта-

лія, вояки яких доповнювали евакуацію білців Палестинської Визвольної Організації, заявили, що вони готові назад повернути свої військові частини, якщо цього вимагатиме ситуація.

Прем'єр-міністр Менахем Бегін також скликав надзвичайне засідання свого кабінету і опісля речник уряду категорично заперечив причетність ізраїльців до масового морду палестинців та висловив жаль з цього приводу. В Комунікаті, який був опублікований після поспішного засідання ізраїльського кабінету з обуренням відкидається натяки на співвідповідальність за масакру і осуджується офіційних чинників ЗСА, які, не перевірявши справи, роблять кривдять для Ізраїлю закиди. «Ніхто не має права вчити нас стикати і погавати до людського життя, вартостей, які ми засвоїли собі через науку, яку ми передаватимемо поколінням, зокрема ізраїльським військовикам», — говорився в комунікаті ізраїльського уряду.

Пізніше ізраїльське радіо у передаванні вечірніх новин відмічувало, що ізраїльський уряд правдоподібно погодиться на те, щоб обсерватори ОН увійшли до західної частини Бейруту і на місці перевірили справу вбивства. Очевидно, Ізраїль, взяв до уваги резолюцію ОН, яка засуджує окупацію цілого Бейруту ізраїльськими військами і за якою голосували усі члени Ради Безпеки, включно з представниками ЗСА.

Також Ясір Арафат, лідер ПВО, гостро засудив масове вбивство палестинців і домагався від ОН і трьох держав, які доповнювали евакуацію його білців, щоб вони назад повернули свої військові частини, бо подібні випадки можуть повторитися в майбутньому. Дуже гостро проти окупації Ізраїлем Бейруту і недопущення порядку виступив президент Єгипту Госні Мубарак, який погрозило, що Єгипет відкличе свого посла до Єрусалиму і поставити справу на засіданні кабінету про зрівняння дипломатичних зв'язків з Ізраїлем, якщо цей Ізраїль виступатиме в характері окупанта Лівану.

СИТУАЦІЯ В ПОЛЬЩІ ЗНОВУ ЗАГОСТРЮЄТЬСЯ

Варшава, Польща. — Політичні спонтерігачі й аналітики думають, що виступ на телевізійній програмі ген. Чеслава Кішчака, шефа польської служби безпеки, який говорив про те, що уряд прем'єр-міністра Войцеха Ярузельського намагався встановити зв'язки, а потім переговори з речниками вільної профспілки «Солідарність», які ще перебувають на волі, але вони такої пропозиції не прийняли, — вказує на те, що ситуація в Польщі знову погіршується і загострюється відносини між урядом і масами польського народу.

Швайцарська газета «Ді Нос Цюріхе Цайтунг» навіть думє, що виступ ген. Кішчака є тісно пов'язаний з розмовами польської делегації у Москві під час яких, як стверджує поінформовані про ці справи особи, знову на повну ширину були видягнені, головним союветськими речниками, проблеми неупорядкованості відносин у Польщі між Компартією, урядом і народом.

Як відомо, польську делегацію до Москви очолював міністер закордонних справ Стефан Ольшовський, який користується підтримкою Совєтського Союзу і належить до радикального крила Польської Об'єднаної Робітничої (комуністичної) партії від самого початку його політичної кар'єри.

Виступ ген. Кішчака на телевізії був тільки сумарним зіставленням його довгої промови на форумі польського сейму, де він говорив про безпеку у Польщі. Там він ствердив, що його департамент намагався «жизне» довгого часу навести контакти з трьома провідними членами «Солідарності», а саме із Збігнєвом Буяком, Богданом Лісом і Владиславом Фразеюком, яким міністерство внутрішніх справ мало навіть загарантувати імунітет, якщо вони погодилися перейти серію розмов з урядовими речниками про подолання конфлікту між робітниками і урядом.

Згадані три представники «Солідарності», — заявив ген. Кішчак, — зігнорували пропозицію уряду і на розмови не з'явилися. «Одні коюко їхньою відповіддю, — сказав згаданий генерал, — була мовчанка і нові неспокій, які розпочалися 31-го серпня ц.р. для відзначення двохріччя проспілки».

На думку ген. Кішчака, згадані три провідні члени «Солідарності» показали, що їм не залежить на подолання справи напружених відносин і покращання економіки, а крім того вони цілковито не взяли до уваги реального фактору, існуючого тепер у Польській Народній Республіці.

(Закінчення на стор. 4)

В Америці

ФУНДАЦІЯ ФОРДА ПОЖЕРТВУВАЛА 3 мільйони доларів головним чином на дослідження у ділянці державної допомоги (велфери), щоб виявити, як вплинули нові правила у розподілі і приділенні державної допомоги на біди прощарки працуючих. Крім того, деякі фонди приділені на вивчення стану прибутків американських родин. Понад 2 мільйони Форт приділив Корпорації досліджування робочої сили для того, щоб знайти шляхи забезпечення працею людей, які тепер отримують державну допомогу.

АВТОМОБІЛЬНА КОМПАНІЯ КРАЙСЛЕР і З'єднана юнія автомобільних робітників закінчили 16-го вересня переговори заключення нового контракту поміж компанією і робітництвом. Порозуміння наступило після довготривалих переговорів, і прийшло записно, щоб уникнути страйку робітників п'ятих фабрик. Президент юнії Даглас А. Фрейзер запевнив, однак, що юнія заклаче робітників повернутися до праці. Контракт цей називали юніоні керівники, і претставники Крайслера «поміркованим». Робітники будуть діставати на два долари менше на годину ніж робітники Корпорації Дженерал Моторс і Форда, які дістають 11.70 на годину. Крайслер відновить виплату за зріст коштів своїм робітникам, але підвищення платень залежатиме від висоти прибутків компанії.

ЯК ПОВІДОМЛЯЄ АГЕНСТВО Ройтерс, група обмеження нуклеарної зброї на чолі з Пол Варнке, колишнім посередником ЗСА у переговорах про обмеження зброєнь, запропонувала 16-го вересня компроміс у справі обмежень міжконтентентальних нуклеарних ракет в Європі. Згідно з цим планом, НАТО має відмовитися від плану випroduкування 572 нуклеарних ракет середнього засягу, а Совєтський Союз — від 380. П. Варнке і три інші члени цієї групи, колишні члени приватної організації — Комітету Національної Безпеки, сказали репортерам, що у наслідок таких зменшень Совєтський Союз матиме у своєму розпорядженні 215 ракет середнього засягу типу СС-20, які можуть переносити 645 атомових головок, з Захід матиме 184 американські, французькі та британські ракети з 544 головками, що їх зможуть вистрілювати з підводних човнів.

ДЕПАРТАМЕНТ СПРАВЕДЛИВОСТІ ПОВІДОМИВ, що затверджено план, правда, ще невеликою квотою, щоб на поліційні станції в Массачусетс zatrudнити жінок. Вільям Бредфорд Ренolds, голова Департаменту юстції громадянських прав та о. Джессі Л. Джексон також зустрілися в іншій справі, щоб обговорити питання впровадження в життя закону в справі прав голосування.

НЕ ЗВАЖАЮЧИ НА ЗАКИД РЕПУБЛІКАНЦІВ, що демократ своїм кроком хочуть з'єднати собі голоси американського населення у виборочному році, Палата Республіканців затвердила програму, яка вийшовши в життя, відкріє 200,000 місць праці безробітним. Ідучи за цією програмою, постановлено призначити 1 бійльон доларів містам, у яких панує найбільше безробіття.

ЗАХІДНОНІМЕЦЬКИЙ СУД У ФРАНКФУРТІ засудив 70-річного Едварда Ріса на два роки і 10 місяців тюрми за те, що він на протязі років співпрацював з агентами КГБ і поставив їм матеріали про найновішу зброю, що її вживають війська НАТО. Прокуратор заявив, що Ріс отримав за свої послуги 28,000 доларів від КГБ.

СВОБОДА

FOUNDED 1893
Svoboda USPS (30-420 ISSN 0274-6964) is published daily except Sundays, Mondays, and holidays by the Ukrainian National Association, Inc. at 30 Montgomery Street, Jersey City, N.J. 07302.
Subscription: 1 year — \$40.00, 6 months — \$22.00, 3 months — \$12.00. U.N.A. members 65¢ a month. Change of address — \$1.00. Make check or money orders payable to "Svoboda".
Postmaster: Send address changes to:
"Svoboda" • P.O. Box 346 • Jersey City, N.J. 07303
Second Class Postage paid at Jersey City, N.J.

Статті і дописи надіслані авторами, не несуть відповідальності поглядів Редакції. Редакція застерігає собі право вилучати матеріали, які порушують моральні принципи. Незадоволені матеріали повертаються тільки тоді, коли автор собі це виразно застеріг, допущивши за адресованою коверту з відповідною поштовою оплатою. — За зміст оголошень Редакція не відповідає.

Передплата на рік \$40.00, на півроку — \$22.00, на 3 місяці — \$12.00. Для членів УНАО 65¢ місячно. За кожну зміну адреси — \$1.00. Чекі і "money orders" виставляти на "Svoboda".

P.O. Box 346 Jersey City, N.J. 07303

Реформа судівництва

Із усього вепетенського американського державного апарату найбільше критичних голосів стягає на себе реформатор судівництва. Головна причина щораз голосніших голосів, які вимагають реформи у діяльності судівництва, це той надмірний лібералізм, який у практиці доводить до переплутування понять волі і сваволі. Охорона прав людини заважає американське суспільство до більшості опіки над арештованими злочинцями, які їх жертвами, львівськими супроти законів громадянами. Якщо поліцейний, який арештував убивку, схопленого на гарячому, забуде вирахувати арештованому всі його права (т. зв. «справа Міранді»), включно з його правом мати негайно оборонця-адвоката і не говорити нічого, що могло б йому пошкодити, то такого убивку звільняють. Створилася ціла система оборотних дверей у судівництві: злочинець входить до поліцейної станиці чи судової залі — його звільняють, він виконує новий злочин і так може повторитися кілька й кілька разів.

Існує невідана ніде легальна практика, що адвокат злочинця може «торгуватися» з прокуратором і суддею («Плі баргелінг») і коли підсудний признається до вини у меншому злочині, то йому скреслюють обвинувачення у злочині більшому і дають меншу кару. Діються теж обурливі випадки, коли суддя визначає, «застав» — «бейл» — арештованому, заким арештований виходить на волю, — або й без ніякого «заставу», з обов'язком явитися на дану дату до суду. У цьому світі багато шуму наробило проголошення «невинним» виконавця атентату проти президента Регена, Джона Гінклі, при чому пресовий секретар Президента став калікою на ціле життя, — злочинець «невинний», тому, що адвокат переконав лаву присяжних, що злочинець — несповна розуму. Інший диковинний випадок з останнього часу, коли засудженого злочинця випустили з в'язниці, бо його адвокат пред'явив лікарське свідоцтво, що злочинцеві грозить смерть, коли він не матиме у в'язничній келії охолоджуючого повітря, бо в'язень важить понад 500 фунтів...

Довкола проблеми злочинства і кари за доконані злочини ведеться в американській пресі та радіо і телевізії палка дискусія. Чуюмо: замало в'язнів, переповнені в'язниці, замало поліції, бо нема грошей на великий поліцейний апарат. Чуюмо теж нарікання, що признаються судді не за їх кваліфікацією, а за партійними заслугами чи родинними і приятельськими зв'язками. Є закиди, що законодавство, яке пішло по лінії «охорони» прав людини, зв'язало руки поліції й ФБІ. Деякі судді вирішують справу з остраху перед пімстою з боку приятелів підсудних. Окрема дискусія ведеться довкола проблеми кари смерті. Найвищий Суд, який спершу визнає кару смерті за «протиконституційну», описав злагідне своє рішення, віддавши цю справу під вирішення стейтсменів асамблеї. Але, наприклад, ньюйоркський губернатор Кейрі трикратно закликав своє «вето», себто практично унеможливив рішення стейтсменів асамблеї, яка привертала в тому стейті кару смерті за деякі найбільші злочини (вбивство поліцейного під час служби, вбивство схопленого і знасилуваної жінки). Зате новий губернатор у стейті Нью Джерсі підписав закон про привертання кари смерті.

Справою загострення карного законодавства займається тепер Конгрес. Президент Реген підтримує у публічній промові потребу енергійної боротьби проти злочинства. Немає ніякого сумніву, що злочинство в Америці поширилося не так з вини нужди, яка штовхає людину до протизаконної дії, як з почуття самовпевненості безпеки, яка диктує виконувати злочин, що минеться безкарно.

У виборчій президентській кампанії два роки тому лунало гасло потреби «морального переродження» країни. До зросту злочинства і до потурання злочинству лагідними карами причинилася ціла атмосфера, яка дійсно вимагає «моралі рибирт». Якщо Конгрес перевів би закони, які вивели б сучасне судівництво в Америці з лабіринту, в якому підсудний може десятиками років правуватися, — якщо Конгрес перевів би реформу існуючої теорії і практики американських судів, то це була б історична заслуга.

АЗЕРБАЙДЖАНІН ДЖИНГІС АБДУЛАСВ, 50-річний журналіст, обурившись на неможливість виїзду за кордон, бо йому в цьому відмовляли совєтські чиновники, прибув до Москви, перескочив непомітно мур до шведської амбасаді і попросив службовців, щоб вони допомогли йому виїхати з СРСР. Речник амбасаді заявив, що Абдуласв не попросив формально про надання йому політичного азилу. В тому випадку шведська амбасаді могла тільки звернутися у його справі до міністерства закордонних справ СРСР і очікувати його рішення. Справа Абдуласва може перетворитися у поважну проблему для Швеції, бо совєти як правило, відмовляються від видачі віз для тих осіб, які звертаються з тією справою до західних амбасад. Міністер закордонних справ Швеції Олль Ульстєн заявив кореспондентам, що Абдуласв нічого не загрожує і його силою ніхто з амбасаді не буде усувати.

ГУБЕРНАТОР АЛАБАМИ ФОБ ДЖЕЙМС з'ясував рішення Верховного Суду, поручаючи стейтсменів учителям і студентам нехтувати судовою постановою, яка забороняє молитву в публічних школах. Стейтсмен суд постановив, щоб школи впроваджували добровільно молитву в публічних школах Алабами.

Майже віковий шлях розвитку українського організованого жіночого життя красномовно підтверджує його силу й правильність ідейно-організаційних основ. Піклування про розвиток культури, освіти й національного свідомості завжди були й лишаються в центрі уваги наших жіночих організацій.

Друга світова війна спричинила великі спустошення в нашому національно-організаційному житті. Сильного удару зазнали й жіночі організації. Проте уже 1945 року вирішено обновили діяльність Союзу Українок і посилили його співпрацю із світовими жіночими організаціями. Значну увагу звернено тоді на майбутнє української етнічної групи в розсіянні, зокрема на молоді покоління — на його виховання й збереження при українському народі.

Праця ця дуже складна, бо проходить в умовах двох культур, що постійно продовжують справляти на себе найбільший вплив та репрезентують два різні світи: український і американський. Відстояти наші традиції в умовах постійного примноження здобутків американського життя — справа дуже трудна. Для цього потрібна ідейно-загартована й фізично підготована зміна. Немає сумніву, що ми не сміємо стяти остроню життя країни нашого поселення, а навпаки, ми маємо бути співучасниками її найвищих досягнень науки, техніки, культури й життя в цілому.

Ці важливі питання пля-

Володимир Жила

УКРАЇНСЬКА ЖІНКА НА ГРАНІ ДВОХ СВІТІВ

нується обговорити на Конференції Українського Жіноцтва, що відбується 23-го жовтня ц. р. на Союзівці. Ініціатива відбути таку конференцію вийшла від голови Союзу Українок Америки Івонни Рожанківської. Таким чином, СУА є порушителем Конференції, завданням якої — дати змогу жінкам членам і не-членам СУА зустрітися і обговорити найбільш актуальні питання нашого часу.

Для підготовки і проведення конференції покликано Організаційний комітет та цілий ряд комісій, розроблено мету Конференції та заготовлено спеціальну анкету, щоб всесторонньо розглянути як нам працювати й жити в цій країні, щоб домогтися значних досягнень у нашому житті та забезпечити майбутнє нашої етнічної групи.

Мета Конференції звучить чітко й яскраво відображає наші потреби: «Спільно зібратися й в товариській атмосфері обговорити проблеми й завдання, що стоять перед молодим поколінням українських жінок в Америці». Таким чином, наші молоді жінки хочуть стати активними учасницями складних процесів перебудови нашого життя. Питання, що їх хвилюють вагомі, а саме: українські традиції, українська мова, мішані подружжя, ідентичність, установи й

организації, індивідуум і громада, соціальні процеси, жіночий рух, українська жінка-нащадок, громадська діяльність, праця в мережі українських організацій, духовна спадщина, політика, преса тощо. У тому видно серйозність та небачені досі за своїм розміром турботи в умовах нашого розсіяння.

За лаштунками цих важливих питань, без сумніву, криється сильне бажання підняти молодих наших жінок, що хочуть обов'язково знайти для себе місце в передових лавах громади та твердо відстоїти наші здобутки в Америці. Ці питання стають ще більш вагомими, коли подивитися на них з перспективи теми Конференції — «Українська жінка між двома світами». Тут з місця видно, що Конференція є активною реакцією на потребу часу: кризь потрібні молоді руки й допитливий розум дослідженої людини, щоб навсігід відкрити душі ідеям творення, оновлення, але в той же сам час зберегти своє духовне українське обличчя, що перейшло через складні випробування гіричних років, які не похитнули його ідеалів і переконань.

Немає сумніву, що кожна діяльність пройнята ідеями і патосом, які можна промовчати, але яких не можна дискредитувати, зокрема коли ними пройняті молоді люди, зачудованої потреби

були охрищені в ріці Дніпрі. Християнство поширилося (по всій Русі) і в заслугу за цей його вчинок, Православна Церква проголосила князя Володимира святым. Тепер Православна Церква (в Союзі Союзів) стала підготувати до відзначення першого тисячоріччя християнства в 1988 році.

Врочистості відбудуться в Києві, де відновилося багато старинних церков для відзначення 1500 річного ювілею заснування Києва, що вже відбулося у травні ц. р., і для святкування річниці християнства в 1988 році.

У Києві, що сьогодні має 2,500,000 мешканців, коли було 400 церков і монастирів при кінці XI сторіччя. Сьогодні є відкриті для моління дев'ять православних церков, два монастирі, одна римо-католицька церква, одна синагога і кілька баптистських каплиць, — пише Н. Вейд.

Митрополит Філарет, голова Православної Церкви в Києві, має 18 дієцезій в Україні. Його уряд випускає місячний журнал «Православний вісник», передплатниками якого є мешканці підсовєтської Укра-

їни, як рівнож українська еміграція у Північній Америці, Аргентині, Західній Європі та Австралії.

Російський комуністичний режим провадить сильну пропаганду проти релігії і в тім відношенні «Атеїстичний музей» в середині Києво-Печерського монастиря, що є одним із найважливіших місць в Україні, а з якого перед 20-ти роками прогнані монахи. Музей вітає відвідувачів цитатами з писань Маркса і Леніна, написаними великими білими буквами на червоному тлі. В музеї представляють релігію як темну силу, що наносилася людині гніт, і була в спілці з жорстокими царями і паперлими капіталістами.

На малюнку п. з. «Християнство на службі капіталізму» намальовано російського попа, що побирає свою плату від феодального землевласника в передервоплісних часах. Інше велике полотно, яке мав би намалювати один монах для царя в передній більшовицької революції, зображує як Бог благословляє царську родину і її прислужників, включаючи й безславного попа Распутіна.

Російсько-комуністичний режим не дозволяє Церкві

праці, заклопотані тим, щоб творити добро, утверджувати корисне й розумне.

Скажу ширше, що молоді жінки-організатори Конференції — завоювали свої симпатії. Вони відкрито ставлять актуальні проблеми нашого сучасного буття та стараються повести широку розмову з учасницями Конференції про вибір шляхів у житті — про виховання людини нашої дійсності, що йде по крутих дорогах у більшості без своєї образності та новизни думки. Серед таких обставин питання нашої національної ідентичності в експансивному американському суспільстві є питанням великої ваги, бо, наприклад, можна бути добрим інженером, але черствою, малокультурною людиною, який байдуже, чи вона належить до української громади та чи активно співпрацює в українському організованому житті. Саме тому, питання національної духовності та виховання людини грають велику роль у її житті. В душах нашої молоді треба посіяти зерна добра й краси по відношенню до України й Америки, бо тільки вони забезпечать потрібний живий контакт, що збуджує думку та промовлятиме до серця.

Великої ваги є проблема двоємовності, що мусить бути подкритована потребами духовного інтересу. Насправді, двоємова людина — це явище не тільки інтернаціональне, а й національне, бо така людина вибирає в

(Закінчення на стор. 4)

відповідати на протирелігійну пропаганду. Редактор «Православного вісника» архієпископ Макарий внясною кою заборону в цей спосіб, що, мовляв, «священство і вірні, всі користуються цивільними правами, забезпеченими радянською конституцією»...

«Проте віра в Києві, — пише автор, — жива серед багатьох тисяч родин. У тім жасколі церкві в Москві відвідують лише старі жінки, а спостеріг велику кількість молодих людей між цими, які молилися у катедрі св. Володимира, найбільшій церкві Києва, що все ще відкрита для вірних.

Вісім священиків

Це було вранці, в суботу, — нуте свої спостереження англійський кореспондент, — коли народ спішив до катедрі помолитися і засвітити свічки в пам'ять ромерших рідних і приятелів. Вісім священиків у білих ризах і одна монахиня в синьому вбранні проводили співом...

Кілька сотень молящих заповнили церкву, рядами по 20 осіб перед вівтарем і всі бічні приміщення. Вірні — молоді й старші — ставали в ряди, щоб приступити до св. Причастя і пошлувати святі ікони, — кінчає свій опис перебування в Києві англійський кореспондент.

3 ЛИСТІВ ДО РЕДАКЦІЇ

ДО НОТАТОК ТУРИСТКИ

«Україна сьогодні». Під таким заголовком були надруковані у трьох підвалах «Свободи» (числа 156-158) цікаві «нотатки туристки» Олени Мовчан. Як львів'янин не можу не піти назустріч спокви і виправити деякі неточності, що, мабуть, ненароком вкралися у ці, зрештою з великою любов'ю і талановитою рукою написані нотатки. А саме: Волоська Церква (звана також Успенська, разом з Трьох Святительською каплицею й баштою Корнякта, побудована у XVI-XVII столітті, не знаходиться «на Ринку», як це неправильно подає авторка, а на Руській вулиці, у великому комплексі будинків колишньої Старопілі, обрмюваних з одного боку вулицею Руською, з другою Підвальною, а ще з інших сторін вулицею І. Федорова (колишньою Бляхською) та Старопіліською (колишньою Домініканською) площею. Ідучи за «схемою», якою користуються наші туристи, що, на галай-балай! відвідують Львів й інші міста України, тоді й Преображенську церкву, положену при (ранішій й тепер ще) вул. Краківській і Вірменську катедру, що знаходиться по цій же самій Краківській вулиці й Латинсько-католицьку (польську) катедру, положену при колишній Капітульній, а тепер Розі Люксембург (!) площі, й гарнізонний костіол і монастир оо Єзуїтів при вул. Театральній (за польської окупації Львова: вул. Рутівської) й колишньому майдані Св. Духа, сьогодні Івана Підкови і костіол з монастирем оо Домініканів (сьогодні Атеїстичний музей) при колишній Домініканській, (тепер Старопіліській) площі і костіол та монастир оо Кармелітів при вул. Театральній (сьогодні Радянській), костіол і монастир оо Бернардинів на колишній Бернардинській, сьогодні «Воз'єднання» площі, а там і Каплицю Боїмів і Камп'янів, що положені на провулку поміж вулицею Академічною (сьогодні Проспект Т. Шевченка) та Галицькою вулицею та ще й римо-католицькі костіоли св. Івана Хрестителя на Старому ринку й Марії Сніжної при колишній Краківській, сьогодні Івана Гонті площі та українські католицькі церкви св. Миколая, монастир і церкву оо Василіян (сьогодні архів Академії Наук УССР) і Свято П'ятницьку церкву (св. Параскевії) при вул. Жовківській (сьогодні Богдана Хмельницького), що є розположені в радіусі від 50-ти до 5,000 метрів довкола Ринку — можна би зарахувати до церков і костіолів «на Ринку»... До речі: вся центральна частина сьогодинського міста Львова з Ринком посередні й обмежена вулицями: Проспектом Леніна (колишня Леґіонів), площею «300-Ліття Воз'єднання» (колишня Краківська площа). Підвальною та (.)

Маріїнською (сьогодні Адама Міцкевича) площаю, Галицькою й Бернардинською (сьогодні «Воз'єднання») площаю, творить музейно-історично-пам'ятковий заповідник і туди «радянські гайди» провадити туристів оглядати ці місця. І про це слід нашим туристам пам'ятати та й про цей, «заповідник» більш детально писати, замість широкого розписування про всякого роду більшовицькі прикородні митарства, грошові здирства й постійні переслідування сексотів!

Не вірно подана також інформація про Богослужби в досі ще не закритих львівських церквах. Авторка нотаток називає тільки дві церкви, де правлять православно, «батюшки» українською, чи пак старославянською мовою. Це Собор Св. Юра й згадана вже вище «Успенська церква на Ринку». Нам відомо, що такі Богослуження українською мовою правляться ще й в Преображенській церкві при вулиці Краківській та, мабуть, й інших менших церквах на периферіях Львова, про що наші туристи, що по декілька разів відвідують Львів й Україну, повинні нам точніше звітувати.

Не точно подано нотатки про Янівський та Личаківський цвинтарі. На Янівському цвинтарі, на окремо-воєнному цвинтаріку, були поховані не тільки Українські Січові Стрілці, але також воїни Української Армії, головно Української Галицької Армії (УГА), які впади в боях за Львів в 1918-1920 роках. До 1944 року там, серед упорядкованих рядів воїняків могили з масивними кам'яними хрестами на кожному окремому гробі, своїм центральним положенням вирізнялися не лише могила Начального Вождя УГА сп. генерала Мирона Тарнавського, про якого тільки згадує авторка нотаток, але й могила заслуженого українського громадського й політичного діяча д-ра Костя Левицького. Про охайний вигляд цього цвинтаря дбало Українське Т-во Охорони Восних Моги, а українська пластова й студентська молодь кожного року перед Зеленими Святами та пропам'ятними зелено-святоточними походами й поминками на могилах, власними руками упорядковувала цей цвинтар, як і подібний воєнний цвинтар на Личаківському загальному кладовищі. Сьогодні, як пише у своїх «нотатках туристки» О. Мовчан: «просторі жх здіймає глядіти на це місце, зоране й великими бульдозерами у безліський спосіб поруйнований колишній цвинтар наших героїв»... Про ці «бульдозери» вже не раз, не два писали «очевидці» з-поміж наших туристів. В мене є в руках світлина цього цвинтаря, зроблена восени 1978 року. На ній виразно видно залізні огорожі сусідніх до

(Закінчення на стор. 4)

Мирослав Прокоп

УПА З ПЕРСПЕКТИВИ 40-РІЧЧЯ

(Спостереження і висновки)

III
З УПА от. Бульби співпрацювали окремі ділячі ОУН під проводом А. Мельника, які крім цього мали свої військові табори у південній Крем'яччині та Володимирщині. Після розбурення УПА Бульби, її учасники включилися в УПА, що була ініційована ОУН. До неї також згодом пристали окремі воїни та старшини, що були членами ОУН під проводом А. Мельника.

Ці пояснення не вичерпують цілого комплексу проблем довкола УПА от. Бульби. Вони вимагали б ширшого огляду, що не є у плані цієї статті.

Коли говорити про генезу УПА, треба насамперед зупинитися на тодішній міжнародній ситуації, а теж над внутрішнім становищем в Україні. Після цього прийдемося показати ті українські сили, які могли під час німецько-совєтської війни взяти на себе відповідальність за долю українського народу, за спрямування його в русло самооборони і боротьби.

Якщо йдеться про перше питання, то відомо, що в результаті нападу гітлерівської Німеччини на СРСР 22-го червня 1941 року, Україна знайшлася дуже швидко під повною контролею німців. Уже в перших тижнях німецької окупації показалося, що у плануванні і політиці німців немає ніякого місця для України як окремого політичного фактора, ба що більше, там немає місця навіть для самого українського народу, для його духово-культурної і навіть біологічної субстанції.

Німці йшли на Україну щоб її завоювати для себе, зробити з неї колонію, постачальника сировини для німецької промисловості, а український народ перетворити в раба на послугах т. зв. вищої німецької раси. А для

того, щоб німцям не було на Україні зацісно, вони вже під час війни заповняли виселення надвиських населення України десь на схід поза її межі, або прямо фізичне винищення. Як подібність тих гітлерівських планів до планування Сталіна, який, як згодом засвідчив Хрущов, теж прагнув винищити українців з їх рідних земель та жив ілюзією про Україну без українців! У нашії історії ми вже переживали трагедії переселення населення з одного берега Дніпра на другий, але те, що під час Другої світової війни планували німці та московські імперіалісти, далеко перевищувало розмірами свого варварства їхніх попередників, що спричинювали такі переселення.

Чи не найбільший злочин ачинили гітлерівці вже в перших тижнях війни, коли заставили вмирати голодою смертю сотні тисяч полонених совєтської армії. А до 1942 році особливо небезпечними виявилися дві акції німців, а саме примусовий набір українських робітників на невідлучну працю в Німеччині та безоглядний грабунок хліба. Людей хапали на вулицях і вивисали до німецьких заводів та на ферми, а на українські села надсилали поліцейні експедиції для грабунок хліба, перед яким спочатку безборонні українські селяни не могли захиститися. Немає сумніву, що коли б німці виграли війну, українська нація зникла б перед небезпкою тотальної фізичної загибелі.

Трагедією України було й те, що ворог Німеччини, себто Москва, далі прагнула суцільного панування над українським народом. У цьому нічого не могли змінити зумовлені війною тактичні заклики до українського патріотизму, до потреби оборони рідної землі, встановлення орденів ім. Богдана Хмельницького і подібне. Навіть у кризовій ситуації, в якій Росія знайшлася у війні з нацистами, верхівка імперії не спромоглася на будь-які серйозні поступки України та іншим неросійським народам. Не відвинтено тоді ніякої нової політичної концепції взаємин між народами СРСР, чого, що можна б назвати ліберальнішим ставленням до їхніх прагнень. Ця імперіалістична тулість, що її виявили великодержавні шовіністи під час війни, — це дуже поважає аще також в аспекті майбутнього.

Натомість вже в 1942 році Москва почала надсилати на Полісся і Волинь свої партизанські відділи, що мали вести боротьбу проти німців. Але їх виступи часто приводили до

ще гірших німецьких репресій. При тому більшовицькі партизани вживали провокаційних засобів: вони часто залишали фальшиві показники (визкази, листівки), які утворювали враження у німців про відповідальність українських підпільників за їхні вчинки. (Так між іншим зробив відомий совєтський розвідник Ніколай Кузнецов).

Важке становище українського народу, який знайшовся між молотом і ковалдом двох ворожих імперіалізмів, що завели між собою драку за українські землі, ускладнювалося ще й тим, що третій учасник у цьому армagedоні, себто західні альянти, були по боці Москви і як тепер, так і тоді, розглядали українську проблему як внутрішню справу Росії. У таких умовах український народ міг рахувати тільки на самого себе, на ті організовані сили які в тому часі існували, або які могли себе зорганізувати.

Про які сили тоді йшлося? На землях, які до 1939 року належали до СРСР, організовані українські національні сили були на ділі розгромлені. На протязі 1920 років Москва знищила більшість кадрів української національно-демократичної інтелігенції, яка орієнтувалася на ідеї Української Народної Республіки. По слідах цього винищувального походу прийшов у 1930 роках масовий погром українського селянства засобами штучного голоду, а водночас нищення діячів української культури та професійної інтелігенції, включно з діячами Комуністичної Партії України. Скривавлена і виснажена українська нація зустріла початок німецько-совєтської війни і станула в обличчя нового масового кровопролиття...

Інакше виглядав стан українських політичних сил в західних областях. Легальні українські політичні партії, які до 1939 року існували в умовах польської окупації, з приходом більшовицьких себе розв'язали, і свої діяльності не відновили теж під німецькою владою. Проте на початку німецько-совєтської війни збереглися в західних областях, головним чином в Галичині, частинні структури організованого українського громадського життя. Діяла ієрархія Української Католицької Церкви, а на північно-західних землях теж Православної Церкви, збереглися основні кадри галицької кооперації, приватного господарського сектора, освіти, наукового та культурного життя, зразу організовано суспільно-харитативну службу.

(Продовження буде)

„Український День Спадщини” у Торонто

Провінційна Рада Онтаріо Комітету Українців Канади під головуванням д-ра Петра Глібовича, особливо за великим вкладом праці Олени Глібович, не пощадила енергії і зусиль і 29-го серпня ц.р. знову влаштувала на Онтаріо Плейс в Торонто величезний „Український День Спадщини”.

День цей був присвячений відзначенню українсько-канадських спортивців і 100-річчю з дня народження видатного українського композитора Кирила Стеценка (24-го травня 1882 - 29 квітня 1922).

Програма Дня Спадщини була така різноманітна і така багата, що повністю описати її майже неможливо. Головний натиск у ній було відведено на презентацію української культури, а тим самим і духовності.

Таку настанову відчувалося у приміщеннях, де від год. 10 ранку до 8 вечора відбувалися виставки української мистецтва і ручних робіт, національних одягів, писанок, українських державних грошей і поштових значків, дитячої літератури та знімків канадсько-українських спортивців. За прилавками тих виставок умикались запалювачі пали та давали аліччі пояснення відвідувачам, що масово оглядали експонати і децю купували.

В іншій залі висвітлювалися безперервно фільми з українською тематикою англійською мовою канадської продукції: „Кожа Деревя”, „Найкраща людина світу”, „Навчати мене танцювати”.

Від год. 10 ранку до 2 по пол. відбувся турнір копаного м'яча змагання у віці від 6 до 12 років і роздача переможцям трофеїв.

У год. 10:30 на форумі служили екуменічний Молебень Владика Ісидора Борецького від УКЦеркви і Владика о. Петро Бублик від УПЦеркви в сослуженні духовництва. Співав хор церкви св. Анни із Скарборо під диригуванням інж. Петра Бублика.

В год. 12-й відбулось офіційне відкриття Дня. Під звуки духової оркестри „Батурин”, що виконала національні славні — канадський і український, — замайали на сходах національні прапори краї і сотні синьожовтих бальонів звилісь вгору над площею і озером. Кожного промовляли: інж.

Ярослав Соколик, заступник голови ПР КУК, Владика Ісидора Борецького, Том Гібсон, завідувачий Онтаріо Плейс, і Іван Новосад, президент централі КУК у Вінніпегу.

Пообідня програма

З год. 2-ої до 4-ої приблизно 15,000 присутніх насолоджувались фестивалем пісень і танців, що їх виконували різні хори й ансамблі з різних місцевостей Онтаріо. Фестиваль цей був присвячений вшануванню українсько-канадських спортивців-атлетів. Майстром церемоній була Мирослава Підгірна, яка двомовно заповідала — звідки хор чи танцювальний ансамбль, що виконує та хто ним проводить, не щадячи про тому похвал та легких дотепів. Виступали: молодіжний хор „Чайка”, УНО Гамілтон, диригент Ніла Генік; мішаний хор „Дніпро” Українського Жіночого Комітету в Гамілтоні, диригент Ніла Генік, компаньйонка Євгенія Поверс; ансамбль бандуристів ім. Г. Хоткевича при ОДУМ, Торонто, диригент Василь Корець; „Кобзарі” — ансамбль бандуристів ОДУМ, С.Катаринс, диригент Оксана Метелиська; жіночий хор „Жасмин” при церкві Успення Пресвятої Богородиці в Міссісасі, диригент Олена Глібович, мішаний хор „Трембіта” при КУК, Ошава, диригент Стефан Гарасовський, компаньйонка на піанно Теодора Федина. Із гарним солю виступила сопрано Оксана Рогатин-Макогон.

Танцювальні ансамблі „Веселка” УНО, Судбури, керівник Тарас Рогатин, „Коломийа” при церкві св. Григорія, Ошава, інструктори — Сильвія Ігнатюк і Христина Стезик, „Чайка” УНО, Гамілтон, керівник Ярослав Клуць, „Тирса” при церкві Богоматері в Бурлінгтоні, керівник Петро Марунчак. До танців пригравала оркестра Рона Когута.

Після цього Т. Волошин викладав визначні канадських спортивців-атлетів ук

Як бачимо, українські виконавці, не жаліючи трудів і посвяти, прибули з різних місцевостей, щоб звеличати „Український День Спадщини”. Всі їхні виконання пісень чи танців були на мистецькому рівні й збирали бурю оплесків від глядачів. Усім їм належить признання і подяка.

Вечірня програма

Почалась вона в год. 7:30 теж на форумі. Майстром церемоній був Тед Волошин, який проводив її з гумором і дотепами. Офіційна частина після славня „О, Канадо” що його виконала оркестра „Батурин”, почалась від привітів. Відкрив цю частину д-р П. Глібович, голова ПР КУК, привітавши присутніх гостей з федерального, провінційного і міського урядів, духовництва та понад 10,000 присутніх. Д-р Глібович сказав, що цей День він організує вже п'ятий раз рік за роком, і на майбутнє українська громада мусить підшукати вже когось іншого на організатора. З привітаннями виступили: Василь Бойчук, радний Торонто, вітаючи від Павла Голфрея, чермена Метрополітального Торонто, Арт Еглетон, посолник Торонто (у вишвиравній сорочці) приблизно у п'ять хвилин сказав стільки, що дехто не міг вивести і в довжелезній промові. Його слова: „Дух української державності живе в серцях кожного національно свідомого українця, Москва того духу мусить боятися”.

Признав український спільноті не відмовив і Ройбен Бетц, онтарійський міністер туризму і розваг, та Том Гібсон, менеджер Онтаріо Плейс.

Після цього Т. Волошин викладав визначні канадських спортивців-атлетів ук

раїнського роду, а д-р П. Глібович деким вручав книжку Василя Курилика „Канадські прерії”, деяким репродукції картин Шостака, а деяким — статуетки. Між відзначеними були й видатні спортовці, що з рідних земель: Стецький і Олександр (Леньо) Скоцен. Між викликуваними, але не присутніми, були широкіми не тільки в Канаді, але й у світі, Стів Подборскі, Дейл Гаверчук і Зенон Андрусиниш та інші, відзначення для них забрали їх батьки чи родичі.

Вечірня концертна програма була присвячена відзначенню сторіччя з дня народження видатного українського композитора Кирила Стеценка. На жаль, дух композиторської творчості Кирила Стеценка найменше пробився. Поодинокі мелодії пісень та їх слова, виконували деякими хорами, намагалися через куль-

туру провести політику, забуваючи при тому, що це вечір більш розважальний, а глядачі на ньому не самі репродукувати картини Шостака, а деяким — статуетки. Між відзначеними були й видатні спортовці, що з рідних земель: Стецький і Олександр (Леньо) Скоцен. Між викликуваними, але не присутніми, були широкіми не тільки в Канаді, але й у світі, Стів Подборскі, Дейл Гаверчук і Зенон Андрусиниш та інші, відзначення для них забрали їх батьки чи родичі.

Брали участь: мішаний хор „Дніпро”, УНО Судбури, диригент Оля Рогатин, компаньйонка Емілія Басалига, квартет „Верховина”, диригент Олена Глібович, компаньйонка — Стефанія Жовнір-Клос; „Водограй” — вокалісти і інструментальний ансамбль при ТУС, Гамілтон, керівник Іван Пасерб; чоловічий хор „Прометей”, жіночий хор „Діброва”, мішаний хор „Прометей” і „Діброва”, ці два хори й духовна оркестра „Батурин” під диригуванням Василя Кардаша. Танцювальні ансамблі: „Веснянка” ОДУМ,

Торонто, керівник Микола Балдещкий, „Явір” при церкві св. Димитрія, Етобіко, керівник Соня Гоголь; „Русалка” при церкві Пресвятої Богородиці, Бурлінгтон, керівник Наталка Небесна; „Калина” УНО, Торонто, керівник Семен Джуган. Доволі в тіні був захований виступ колишнього соліста варшавської

опери Андрія Дудича при аккомпаньменті на піанно Зені Кушети.

Вечір закінчився українським славнем.

Труд вкладений — великий, ефект малий, бо програма розтяглась на три з половиною години і не щільно була втримана в межах розважального настрою. А шкода.

Ділимося сумною вісткою з Родиною, Приятилами і Знайомими, що після довгої і тяжкої недуги упокоївся в Бозі, в п'ятницю, 17-го вересня 1982 р., на 76-му році життя,

наша Найдорожча

МАМА, БАБЦЯ, ПРАБАБЦЯ І СЕСТРА

бл. п. МИРОСЛАВА КАЛИНОВИЧ
з дому ОСТАПЧУК

вдова покійному полковникові інженерів Іванові Калиновичеві, народжена 1906 р. у м. Збараж, Зах. Україна.

Горем прибиті:

син — БОГДАН з дружиною СВЯТОСЛАВОЮ і сином АНДРИЄМ

доньки:

МАРТА ПЕТРИШИН з мужем

МИХАЙЛОМ і дітьми МАРИЯНОЮ,

ДАНИЛОМ, ІВАНОМ і внуком

ДАРИКОМ

ІРИНА БАСНЯК з мужем НЕСТОРОМ

і дітьми ТЕТЯНОЮ БОЙДУН з мужем

ІГОРЕМ і сином ДАНИЛОМ

НАТАЛКА СОКІЛ

ХРИСТИНА КОЛІНСЬКА з мужем

РОМАНОМ

МАРИЯНА БЕЛЕНДЖЕР з мужем

ДЖЕФРОМ і дітьми ДЖЕНІФЕР,

ФЬОРОЮ і АЛЕКСАНДРОМ

брат — ВОЛОДИМИР ОСТАПЧУК з родиною

в Чехо-Словацькій

сестри:

ОЛЬГА РІЗДОРФЕР в Німеччині

ДАРІЯ ПІСАЧКОВА з родиною

в Чехо-Словацькій

Родини ОСТАПЧУКІВ і ПАСТУШЕНКІВ

в Америці, Канаді й Європі

ПОХОРОН в понеділок, 20-го вересня 1982 р. з церкви св. Івана Хрестителя в Ньюарку, Н. Дж. на цвинтар Evergreen в Гінсайді, Н. Дж.

ПОДЯКА

З волі Всевишнього відійшов у Вічність, дня 17-го серпня 1982 року

наш Найдорожчий

МУЖ, БАТЬКО І ДІДУСЬ

сл. п.

СТЕФАН СІЛЬВЕСТРУК

Родина, Приятелі та Знайомі зложили пожертви на Святі Літургії. Ці Літургії відправлялись у таких церквах:

Святого Йосафата, Ворен	\$570.00
Непорочного Зачаття, Гемптрем	\$25.00
Святого Володимирів і Ольги, Віндзор	\$50.00
Богоявлення Господнього, Ст. Пітерсбург	\$100.00
Люд, Франція	\$170.00
Париж, Франція	\$70.00

На інші цілі зложили:

Українська Середня Школа	\$917.00
Патріархат	\$125.00
Гарвард	\$100.00
Надбужанська Земля	\$305.00

Щиро дякуємо всім, що зложили співчуття, усім чи листами, чи квітами та численну участь у похоронних відправах. Дякуємо Церковному Хору та Сестрицтву св. княгині Ольги із St. Petersburg, Florida, за Служби Божі, чудові вітні та слова розради.

Дякуємо отцям Константину та Дмитрові Височанським за відправу. Хором церкви св. Йосифа та П. диригентом, магістром В. Літвінському за відспівання похоронних відправ та за прощальне слово над могилою.

Дякуємо рідному пані Ірині Іванівній за прощальні слова над могилою, від Комітету „Надбужанської Землі” та доголітньому приятелю Покійного, панові Міркові Казаніському за зворушливі слова, під час поминак.

Нехай Ласкавий Господь винагородить Вас всіх сторичню.

Дружина — СОФІЯ з РОДИНОЮ

Ріднож повідомляємо всіх, що

СЛУЖБИ БОЖІ

будуть відслужені у Сороковий День Смерті у таких церквах:

св. Йосафата, Ворен, 25-го вересня 1982 р., о год. 7-й веч. • Непорочного Зачаття, Гемптрем • Люд, Франція • Париж, Франція • Монреаль, Канада • Ст. Пітерсбург, Флорид.

Просимо про молитви за душу Покійного.

ГОЛОВНА УПРАВА ОБВУА

разом зі своїм Членством діляться сумною вісткою з Українським Громадянством, що 14-го вересня 1982 року відійшов у Вічність на 85-му році свого трудовитого життя

сл. п. ген. штабу генерал хорунжий ПЕТРО САМУТИН

Покійний брав активну участь в ОБВУА, був доголітнім головою Товариського Суду Головної Управи ОБВУА.

Глибоке і щире співчуття Дружині та Родині Покійного висловлює

ГОЛОВНА УПРАВА ОБВУА

ПОЖЕРТВИ

НА СПЕЦІАЛЬНИЙ ФОНД ДОПОМОГИ УКРАЇНЦІМ

в ПОЛЬЩІ

Листа ч. 7

Пожертви, переслані до Головної Канцелярії УНСОЮзу:

Українсько-Американський Клуб стейту	
Вашингтон	\$ 100.00
Українсько-Американський Клуб міста	
Рочестер	100.00
Василь Небелюк	20.00
Михайло Бойчук	13.00
Мирон Курілець	6.00
Зенон Осінчук	5.40
М. Д. Лок	5.30
Разом листа ч. 7	\$ 249.70
Попередні листи	\$33,228.20
Разом	\$33,477.90

ЗАЯВА
Українського хору „ДУМКА”
в Нью Йорку

Український хор „Думка” за час свого 33-річного існування все включався і буде включатися до спільних святкувань важливих національних та загальногромадських роковин. Однак, якщо є подвійне святкування, то хор „Думка” вже 12 лютого 1959 року заявив у щоденнику „Свобода”, що не буде брати участі у таких святкуваннях.

Отже, тому що в Нью Йорку заплановані два святкування 40-річчя УПА, Управа хору на своєму засіданні дня 14-го червня 1982 року, беручи під увагу попереднє рішення, вирішила не виступати на концерті організованім Громадським Комітетом для відзначення 40-их роковин УПА в Нью Йорку та на концерті спонзорованім Об'єднанням Комітетом Відділу УККА в Нью Йорку.

УПРАВА ХОРУ „ДУМКА” в Нью Йорку
14 червня 1982 р.

ОБ'ЄДНАННЯ УКРАЇНСЬКИХ ПИСЬМЕННИКІВ „СЛОВО” І ЛІТЕРАТУРНО-МИСТЕЦЬКИЙ КЛУБ В НЬЮ ЙОРКУ

136 Друга Авеню, 2-й поверх
(ДІМ УКРАЇНСЬКОГО ВИЗВОЛЬНОГО ФРОНТУ)

ПЕРША ПОВАКАЦІЙНА ІМПРЕЗА!
П'ятниця, 24-го вересня 1982 року, о год. 7:30 веч.

ЛІТЕРАТУРНИЙ ВЕЧІР

присвячений пам'яті письменника

МИКОЛИ ПОНЕДІЛКА

(в 60-ті роковини його уродин)

Беруть участь:

ЮРІЙ СТЕФАНІК (Канада) Слово про М. Понеділка
ОЛЕКСІЙ ЖУРБА, ОРЕСТ КЕБАЛО Мистецьке читання творів
У вокальній частині Вечора пісні Володимира Івасюка у виконанні
ХРИСТІ ІВАНІВ І ОЛЕСЯ КУЗИШІНА

Програму ведиме УЛЯНА ЛЮБОВИЧ

в суботу, 23-го жовтня 1982 року відбудеться в історичній залі
Купер Юніон при 7-й вул. і 3-й Авеню в Нью Йорку, Н. Й.

СВЯТОЧНИЙ ВЕЧІР

з ДОБІРНОЮ МИСТЕЦЬКОЮ ПРОГРАМОЮ

ПРОСИМО ЗДЕРЖАТИСЯ ВІД УЛАШТУВАННЯ ІНШИХ ІМПРЕЗ У ЦІ ДНІ.

ГРОМАДСЬКИЙ КОМІТЕТ ДЛЯ ВІДЗНАЧЕННЯ

40-РІЧЧЯ УПА

повідомляє Українське Громадянство, що

в неділю, 7-го листопада 1982 року

в Українському Інституті Америки, 21ст 79-та вул. в Нью Йорку

НАУКОВА КОНФЕРЕНЦІЯ

присвячена відзначенню сорокових роковин утворення Української Повстанської Армії. Будуть влаштовані теж виставки документів боротьби УПА.

Організаційні справи...

(Закінчення зі стор. 1)

них організаторів.

Що зроблено від 1-го липня ц.р. для нашої ситуації? Першим своїм завданням для цієї мети новообраний головний організатор вважав потребу підшукати та заангажувати кваліфікованих організаторів. Він назвав ряд конкретних заходів у цій справі, але жаден з них не мав успіху.

Рівночасно з цими заходами С.Гавриш листами пригадував конвенційним делегатам їх моральний обов'язок придбати до УН-Союзу в конвенційному році бодай по 10 нових членів. І ці заходи не мали більшого успіху, бо на 397 делегатів відгукнулося тільки 211, приславши досі разом 900 подань нових членів.

Не мали більшого успіху подібні пригадки відділам, бо досі майже половина з 445 відділів не придбала ані одного нового члена.

Чи можна такий невідрадний стан змінити ще в останніх трьох місяцях цього року? До деякої міри можна і треба, і головний організатор запропонував ряд заходів, між ними:

• Запнянню організації збори в поодиноких округах;

• Замовлено 10,000 стіпних календарів, які будуть вислані до розпорядження Відділів. Важливе, щоб секретарі ці календарі своєчасно замовили;

• Планується і рекомендується влаштувати Союзіві Дні, як їх з успіхом вже влаштували поодинокі Округи (Нью Джерсі, Філадельфія);

• Відновляється видавання у „Свободі“ „Трибути УНС“;

• Щоб заохотити відділових секретарів до організаційної праці, Екзекутивний Комітет рішив додавати до звичайних нагород ще бонус у висоті 25 доларів за придбання 5 і більше нових членів;

• З тією самою метою планується на останні три місяці ще один додатковий бонус винагороди на підставі токування: 5 токів за кожне подання на нового члена і 10 токів за кожну тисячу життєвого забезпечення.

С.Гавриш закінчив свої інформації і пропозиції підсумками організаційних зусиль і успіхів поодиноких головних урядовців, які досі приєднали 215 нових членів, при чому 20 і більше нових членів приєднали головні контролери д-р Н.Олесницький (20) й

„Праця єдина з неодолимих вирів...“

Над інформаціями і пропозиціями С.Гавриша розгорнулася ширша дискусія, кінцевий результат якої з'ясував головний секретар Володимир Сохан та що мовим б звести до відомої поради Івана Франка: „Праця єдина з неодолимих вирів!“

В дискусії забирали слово голови урядовців: д-р Мiron Куропас, Володимир Квас Гавриш Пашин, інж. Анастолій Дорошенко, проф. Тарас Шмагала, Василь Пастушок, Тарас Максимович Євген Іванів, д-р Нестор Олесницький, Андрій Джула, д-р Іван Фісик, Іван Олесницький, сен. Юзик.

На початку дискусії гол. президент д-р Фісик коротко пригадав, що в нарадах УНС обидві мови, українська і англійська, є рівноправними і ними можна користуватися, але при цьому заохочував, щоб — хто може — користувався українською мовою, „бо ми українці і УНС — українська організація“.

У дебатах видивнено такі головні справи:

• Організаційний стан УНС складний і тривожний

Це, чи і як ми потрапимо його розв'язати і направити на ближню і дальшу мету, буде ризикальним не тільки для самого УНС, але і для всієї нашої української громади;

• Інформації, що їх подав С.Гавриш щодо організаційних проблем УНС, викликають тривогу. Статут тільки загальною з'ясує роль і відповідальність головних радників. Вони повинні бути амбасадорами в поодиноких округах і за них відповідати. Найбільше уваги треба віддати молодим людям і їх здобувати для УНС та для української громади і справи. Треба підшукати і виховувати молодих секретарів відділів. Добрими кандидатами на секретарів є молоді матері, які, при домашніх зайняттях та виховуванні дітей, добре можуть виконувати обов'язки відділових секретарів — це potwierджує досвід;

• Видавати „Трибуну УНС“ також англійською мовою;

• Обов'язково здійснити план побудови відділних приміщень для старших союзівців;

• Наш найбільший організаційний потенціал це друге і третє народжене в Америці покоління. Також мішані подружжя. Нам треба достосувати до цього способу нашого мислення. Часто англійською мовою треба нам учини їх українською мови та українською культурою здобувати їх для українства. На окрему увагу заслуговують наші молоді професіоналісти;

• Основно перевірити стан наших родів забезпечення, маючи на увазі теперішній забезпечувальний ринок;

• Збільшити і наголошувати ті „плюси“, що їх дає забезпечення в УНС-Союзі;

• Ситуація складна, але не безнадійна. Багато чого можна ще направити і здобути в трьох місяцях цього року. Але треба працювати самим і прикладом заохочувати інших. Головні урядовці повинні йти в терен та допомагати, словом і ділом, відділовим секретарям;

• В Америці сьогодні важко безробітні, багато молодих людей без праці і це цілком певно полегшує можливість заангажування молодих людей на організаційну працю. Треба тільки за ними пошукати і їх здобути. УНС потребує „нової крові“;

• „Свобода“ й „Український Тиждень“ мають життєву важливість для організаційної праці. Багато в цій справі робиться, старатися робити ще більше.

• Нам потрібні основні зміни, від нашого теперішнього „образу“ („імедж“) почавши;

• Говорити у вересні про те, що треба організаційно вчинити до кінця року, уже дуже пізно. А відто, головні контролери і головні радники були обрані не на те, щоб організувати по 10 членів, але на те, щоб постійно поліпшувати і вдосконалювати нашу систему і наш забезпечувальний продукт.

Затруднена в Голові Канцелярії „Мала Екзекутива“ повинна давати-посилати контролерам і радникам частіше і повніші інформації. Треба перевірити та встановити новий, усучаснений порядок вартостей. Подумати про „компютеризацію“ нашої канцелярської праці. Легко здобути 10 нових членів, але трудніше знайти організатора, який здобув би по 100 і більше членів;

• Постаратися про адреси тих, що це не є членами;

• Більшість з нас говорять про клопоту і труднощі. Ми їх знаємо. Головне, як вийти з цих клопотів за три місяці? Справа буде надійніша, як головні урядовці зобов'язують зорганізувати до кінця року разом 500 членів. Це цілком можливе і реальне. Це дасть також добрий приклад відділовим урядовцям.

Організаційні справи на дальшу мету

Організаційні проблеми, можливості і потреби на довшу мету з'ясував заступник головного президента д-р М.Куропас. Базуючись на об'ємній основній студії організаційного стану, можливостей і потреб УНС-Союзу, що її приготував заангажований для цієї мети три роки тому занадто братсько-з а б е з п е ч е н е в с я с п р а в Д ж е й м с Б а л у, д-р Куропас з'ясував ряд справ і проблем, правильна розв'язка яких може забезпечити УНС-Союзіві дальший ріст і розвиток. Він звернув увагу зокрема на такі справи:

• Хто є перспективні нові члени УНС-Союзу і як до них підійти? Патріотизм добрий і переконливий, але громада змінюється, патріотизм помітно будені і вже не вистачає. Мова в нових обставинах і розвитку грає вже другорядну роль;

• Заспокоєння яких потреб, крім забезпечення, крім патріотичних, може бути найбільш привабливим для нових членів: політичних, культурних? Братських? — і яких ще?

Д-р Куропас в дальшому навів десять справ, які повинні мати першество в організаційних планах і зусиллях УНС на довшу мету. До цих найважливіших справ треба зокрема зарахувати:

• Необхідність підшукати і заангажувати нових секретарів неактивних відділів, бо власне секретарі відділів були у минулому і сьогодні головною організаційною силою;

• Основно перевірити і модернізувати ті наші роди забезпечення, що вже не відповідають духові часу;

• Встановити пост директора продажу забезпечення і заангажувати на цей пост відповідну кваліфіковану силу;

• Звернути окрему увагу на перспективних членів групи віку від 21 до 40-го року життя;

• Встановити найбільш корисний і привабливий план для нагромадження в касі УНС-Союзу неопределених фондів;

• Вислімінувати потребу лікарських оглядів для нових членів;

• Найняти асистента головного організатора.

Крім з'ясування д-ра М. Куропаса учасники наради одержали для дальшого розгляду і студії копії висновків студії Дж. Балу щодо повної модернізації забезпечувальної системи УНС та його організаційних потреб.

Короткою дискусією над цими справами, зокрема висловами побажань, щоб такі і подібні інформаційні матеріали пересилати головним урядовцям на деякий час перед нарадами для їхнього добайлишого розгляду закінчено у вечірніх годинах перший день цих надзвичайних нарад ново-

обраного Головного Уряду УНС.

Пізніше того вечора головні урядовці взяли участь у традиційному Дні УНС на Союзіві з мистецькою програмою та опісля вибором „Міс Союзівки“ на наступний рік.

Підсумки та „інші справи“ в другому дні наради.

Свої наради в другому дні, в неділю, 19-го вересня, головні урядовці УНС переділили участь у Божественній Літургії, яку відправляв в місцевій церкві Пресв. Трійці п. парох о. д-р Богдан Волошин.

Перед продовжуванням програми наради з попереднього дня, головні урядовці вислухали короткого звіту Марти Кордуби з її праці на пості директора братської активності й опісля побачили висвітлений фільм продукції Слава Новичка: „УНС: забезпечення — плюс“. Доповідка зокрема з'ясувала три головні ділянки її активності: 1) спеціальні почини і програми, 2) публічні зв'язки, особисті і при допомозі відповідних брошур, та 3) виїзди і праця в терені.

Після того Головний Уряд прийняв запропоновані Головним Екзекутивним Комітетом шість „першенств“ в організаційних заходах на довшу мету, пригтованих на базі студії Дж. Балу:

1. Цітко з'ясувати корпоративні цілі УНС — до 1-го лютого 1983 року;

2. Встановити за організаційну мету УНС вікову групу 21-40 такими заходами: а) уточненням і забезпеченням потреб, б) перевіркою забезпечувальних планів (родів) конкуренції, в) розвинуті забезпечувальну програму до такого ступеня, щоб можна було успішно змагатися з конкурентами. Виконати це до 1-го травня 1983.

3. Заангажувати нового директора продажу забезпечення із такими завданнями: а) на місце секретарів, які відходять, підшукати і заангажувати кваліфікованих молодих секретарів; б) підбрати про нові рекламні матеріали; в) розвинути внутрішню програму вихову для секретарів та іншого персоналу продажу забезпечення. Це має бути виконане до 1-го лютого 1983 року.

4. Перевірити програму братської активності і можливість поширення бенефітів. Це повинно статися до 1-го травня 1983 року.

5. Приготувати план для використання неопределених фондів (резерви) — до 1-го травня 1983 року.

6. Перевірити можливість прямого вилучення членських вкладок (висилкою їх членами безпосередньо до Головної Канцелярії) та приготувати відповідні рекомендації — до 1-го травня 1983 року.

За виконання цих „першенств“ відповідальний Головний Екзекутивний Комітет.

У дальшій дискусії над організаційними справами на дальшу мету ще додатково забирали голос головні радні Т.Максимович, Т.Мороз, і В.Квас та головний контролер інж. А.Дорошенко і прив'язали на нарадах головний редактор Зенон Силик, за торкуючи ще такі справи, як використання для організаційних цілей Союзівки відповідним і влаштуванням, здобуттям підтримки в організаційних кампаніях організацій професіоналістів, жінок і молоді, яким публікації УНС роблять велику прислугу та інше.

На цьому закінчено з'ясування організаційних завдань і можливостей та потреб на довшу мету.

Інші справи

Між „іншими справами“ окрему увагу віддано справі злуки Українського Народного Союзу і Українського Братського Союзу. Справу в її теперішньому стані з'ясував головний президент д-р Фісик, кажучи, що від конвенції обох цих союзів в травні і червні цього року не заіснували жадні більш зміни, але заходи продовжуються. Головний секретар В.Сохан поінформував про відвідини в цій справі забезпечувального департаменту в Нью Джерсі та про засадничу згоду того департаменту на таку злуку, маючи на увазі, що оба союзи є в доброму стані.

У дискусії в цій справі забирали голос інж. А.Дорошенко, Г.Пашин, Є.Іванів, д-р Н.Олесницький, А.Джула, В.Пастушок та д-р М.Куропас. Дискусанти висловили ряд завваг і побажань, між ними: побажання більше і точніших інформацій, включно з есенціальними місячними рапортами про стан справи та їх розвиток. Два дискусанти висловилися проти зміни назви УНС.

Другою „іншою“ справою на порядку була справа планованої вже відшого часу Культурної Фундації УНС, яку з'ясували коротко д-р Фісик та, на його прохання, прив'язаний на нарадах редактор-емерит Антін Драган. Головною метою такої Фундації буде причинитися до розвитку української культури в усіх її ділянках асигнацією та придбанням відповідних фондів на поважніші премії, а з ними і почесні, за найкращі досягнення в тих ділянках. Це повинно б також заохотити тих наших молодих діячів культури, заангажованих в американському культурному житті і творчості, щоб вони активно поікавлялися українською культурою. Рішено приготувати на річні наради в половині 1983 року вже точний план і програму такої Фундації.

Після обміркування ще кількох „інших“ справ,

включно із законною можливістю відбудувати річні наради Головного Уряду в червні (Статут УНС встановлює їх на травень), та після кінцевого короткого заклику головного організатора С.Гавриша, щоб головні урядовці власним прикладом допомогли поживати організаційну діяльність, д-р І.Фісик закрив ці перші наради новообраного Го-

ловного Уряду УНС ствердженням їх прикладної діяльності та подякою всім, що до цього причинилися.

Кінцевою молитовною подякою Господеві за Його опіку і допомогу, яку провів головний контролер о. протопресвітер С.Біляк, закінчено ці наради в неділю, 19-го вересня, о год. 4-й після полудня.

Ситуація в Польщі...

(Продовження зі стор. 1)

При тій нагоді, він намагався оправдати режим за кроваві жертви 31-го серпня, хоч офіційно підтвердив, що службовці безпеки застрелили чотирьох демонстрантів і поранили 14 інших осіб. Натомість з урядової сторони було аж 295 поранених поліціянтів і військовиків, 49 з них ще й досі перебувають у шпиталях, а чотирьох взагалі залишають інвалідами у висліді зустрів з демонстрантами.

На думку дипломатів у Варшаві, виступ Кісика мав за цілю поглибити дискредитацію провідних членів „Солідарності“ і при-

меншити їхню провідницьку вартість в очах спільноти. Уряд хотів би представити їх як безвідповідальних осіб, яким цілковито не залежить на покладженні спірних справ. На думку урядових чиновників „контрольовані сили слабнуть з кожним днем“. Але він не міг заперечити, що після серпневих демонстрацій режим мусів засудити 263 особи на різні реценції в'язниці, ізолювати 2,821 особу, покарати грошовими штрафами 228 осіб, не кажучи про великі витрати гроша на пропагандну кампанію проти „Солідарності“.

Вічна Йому Пам'ять! Секретар.

Вічна Йому Пам'ять! Секретар.

Вічна Йому Пам'ять! Секретар.

Вічна Йому Пам'ять! Секретар.

Вічна Йому Пам'ять! Секретар.

Вічна Йому Пам'ять! Секретар.

Вічна Йому Пам'ять! Секретар.

Вічна Йому Пам'ять! Секретар.

Вічна Йому Пам'ять! Секретар.

Вічна Йому Пам'ять! Секретар.

Вічна Йому Пам'ять! Секретар.

Вічна Йому Пам'ять! Секретар.

Вічна Йому Пам'ять! Секретар.

Вічна Йому Пам'ять! Секретар.

Вічна Йому Пам'ять! Секретар.

Вічна Йому Пам'ять! Секретар.

Вічна Йому Пам'ять! Секретар.

Вічна Йому Пам'ять! Секретар.

Вічна Йому Пам'ять! Секретар.

Вічна Йому Пам'ять! Секретар.

Вічна Йому Пам'ять! Секретар.

Вічна Йому Пам'ять! Секретар.

Вічна Йому Пам'ять! Секретар.

Вічна Йому Пам'ять! Секретар.

Вічна Йому Пам'ять! Секретар.

Вічна Йому Пам'ять! Секретар.

Вічна Йому Пам'ять! Секретар.

Вічна Йому Пам'ять! Секретар.

Вічна Йому Пам'ять! Секретар.

Вічна Йому Пам'ять! Секретар.

Вічна Йому Пам'ять! Секретар.

Вічна Йому Пам'ять! Секретар.

Вічна Йому Пам'ять! Секретар.

Вічна Йому Пам'ять! Секретар.

Вічна Йому Пам'ять! Секретар.

Вічна Йому Пам'ять! Секретар.

Вічна Йому Пам'ять! Секретар.

Вічна Йому Пам'ять! Секретар.

Вічна Йому Пам'ять! Секретар.

Вічна Йому Пам'ять! Секретар.

Вічна Йому Пам'ять! Секретар.

Вічна Йому Пам'ять! Секретар.

Вічна Йому Пам'ять! Секретар.

Вічна Йому Пам'ять! Секретар.

Вічна Йому Пам'ять! Секретар.

Вічна Йому Пам'ять! Секретар.

Вічна Йому Пам'ять! Секретар.

Вічна Йому Пам'ять! Секретар.

Вічна Йому Пам'ять! Секретар.

Вічна Йому Пам'ять! Секретар.

Вічна Йому Пам'ять! Секретар.

Вічна Йому Пам'ять! Секретар.

Вічна Йому Пам'ять! Секретар.

Вічна Йому Пам'ять! Секретар.

Вічна Йому Пам'ять! Секретар.

Вічна Йому Пам'ять! Секретар.

Вічна Йому Пам'ять! Секретар.

Вічна Йому Пам'ять! Секретар.

Вічна Йому Пам'ять! Секретар.

Вічна Йому Пам'ять! Секретар.

Вічна Йому Пам'ять! Секретар.

Вічна Йому Пам'ять! Секретар.

Вічна Йому Пам'ять! Секретар.

Вічна Йому Пам'ять! Секретар.

Вічна Йому Пам'ять! Секретар.

Вічна Йому Пам'ять! Секретар.

Вічна Йому Пам'ять! Секретар.

Вічна Йому Пам'ять! Секретар.

Вічна Йому Пам'ять! Секретар.

Вічна Йому Пам'ять! Секретар.

Вічна Йому Пам'ять! Секретар.

Вічна Йому Пам'ять! Секретар.

Вічна Йому Пам'ять! Секретар.

Вічна Йому Пам'ять! Секретар.

Вічна Йому Пам'ять! Секретар.

Вічна Йому Пам'ять! Секретар.

Вічна Йому Пам'ять! Секретар.

Вічна Йому Пам'ять! Секретар.

Вічна Йому Пам'ять! Секретар.

Вічна Йому Пам'ять! Секретар.

Під патронатом
СВІТОВОГО КОНГРЕСУ ВІЛЬНИХ УКРАЇНЦІВ
ФІЛЬМ
„УКРАЇНА В ОГНІ“
Який „огонь“ все минуле України — від княжої доби до сьогодні, знаходиться в кінцевій фазі продукції.
Однак фільм вимагає для закінчення додаткових фондів. Просимо наше громадянство допомогти нам фінансово закінчити фільм. Фільм „Україна в Огні“ — це найбільша сила, яка покаже в правдивому світлі живий образ України. Даймо змогу, щоб фільм був в бібліотеках, університетах, і наша молодь мала доступ до нього.
Бо до нині таких фільмів в наукових інституціях про Україну не було. Тому наше громадянство повинно мати більше виробництва до цього фільму, який заступить голос України.
Бо чужинці такого фільму нам не зробить.
На багання меценатів, які вкладають більшість даток на виконання фільму, студія може показати фільм в робочих проєктах. Імена жертв давати будуть відзначені у фільмі та у пресі.
Простягає Кулінич, фільмовий продуцент
Пожертви просимо висилати на адресу: F.I.L.M. FUND FOR „UKRAINE V OHNI“, No of Account 9865, Self Reliance (N.Y.) Federal Credit Union, 10